

Son Uyku

Norm Ender

Sana daha iyi bir çocukluk yaşatmayı dilerdim
Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım

Bir çığlık bulsam hiç susmayan
Veya bir cümlede beni anlatan
Gittin gideli sonsuz bir acı
Ölümün önüne geçemedim yok ilacı
İlk ve son nefes ürkek bu beden
Nedensizim sana yakışmaz kefen
Sormaya korktum "Meleğim nerde?"
Tanrım hesap ver şimdi sıra sende
Hicran bu kesik eksik kalbim
Her gece sancı odamda hayalin
Külleri üfle ama ben yandım
Günlerim hezeyan sensiz kaldım
Sen düş ve gülüşlerime umuttun
Çiviler çaktılar sanki kalbe
Yeryüzünde bak bi hayat unuttun
Bu çocuk sensiz yapamadı Anne

Dünya bir film açılır perden
Mutlu son da yok kaçar hep senden
Nefret edersin seyircilerden
Sahnesi gerçek tek oyun ölümdür
Dünya bir film açılır perden
Mutlu son da yok kaçar hep senden
Nefret edersin seyircilerden
Sahnesi gerçek tek oyun ölümdür

Solgun her surat yalanla boyanır
Rüya biter kul gerçeğe uyanır
Sonbaharı sevmiyor hiç bi' yaprak
Söz geçer mi kadere bu kara toprak
Sövdümse beden zamanla gelişir
Güldümse neden sanma ki değişir
Derdi bilmeden sözler avutmaz
Göz yaşı aksın bu gönül unutmaz
Durgunum artık suçumu ararken
Bakan bi' kör var seçimi yaparken
Hayatı oynar amacı biçimsiz
Sarhoştur acım sonucu geçimsiz
Aynı hüzündür sendeki duygu
Ölüme sözümdür bendeki uyku
Anlamı yok doğan her güne lanet
Bu çocuk sensiz yapamadı affet

Dünya bir film açılır perden
Mutlu son da yok kaçar hep senden
Nefret edersin seyircilerden
Sahnesi gerçek tek oyun ölümdür
Dünya bir film açılır perden
Mutlu son da yok kaçar hep senden
Nefret edersin seyircilerden
Sahnesi gerçek tek oyun ölümdür

Yo, Bornova

Dünya bir film açılır perden
Mutlu son da yok kaçır hep senden
Nefret edersin seyircilerden
Sahnesi gerçek tek oyun ölümdür
Dünya bir film açılır perden
Mutlu son da yok kaçır hep senden
Nefret edersin seyircilerden
Sahnesi gerçek tek oyun ölümdür
(Tek oyun ölümdür, tek oyun ölümdür)

Kötü, bi' erkek kadar kötü ve acı kadar gerçek
Ama sen annen gibisin, bu yaşanmaz dünya için fazlasıyla zekisin